

100 de ani de la apariția ziarului Satu Mare

„Satu Mare” a fost prima publicație în limba română și cea mai longevivă care a circulat în ținuturile nord-vestice (1919-1938). La început apărea de două ori pe săptămână, miercuri și duminică, mai târziu doar duminică.

Pagina 3

Prima pagină a ziarului Satu Mare din 22 septembrie 1929. În 1929 ziarul se tipărea deja doar o dată pe săptămână.

Vineri a fost zi de grevă climatică globală

Mai multe state au participat vineri, 20 septembrie, la greva climatică globală, în încercarea de a trage un semnal de alarmă asupra pericolului uriaș pe care îl reprezintă încălzirea globală. Inclusiv o platformă din România s-a alăturat protestului.

Platforma Dexonline, care include cele mai cunoscute dicționare ale limbii române, s-a alăturat grevei, fiind indisponibilă până pe 21 septembrie, ora 00.00. "Casa noastră arde. Pe 20 septembrie 2019 dexonline participă la greva climatică globală. Scopul grevei este să atragă atenția lumii (atât guvernelor, cât și populației) că schimbările climatice sunt o problemă reală și urgentă", se arată într-un anunț pe site.

Administratorii platformei spun că participă la grevă pentru că România este una dintre țările cele mai refractare din Uniunea Europeană în ce privește cauzele, gravitatea și soluțiile problemei schimbărilor climatice.

Majoritatea covârșitoare a oamenilor de știință cred că schimbările din prezent sunt cauzate de activități omenești, mai arată platforma, dând ca exemple emisiile de gaze, defrișările în masă, creșterea populației, distrugerea mediului.

Ministrul Agriculturii Darányi Ignác

1900-1902: Ministrul Darányi premiază pomicultorii, învățătorul Șimonca a câștigat 500 de coroane

Ministrul Agriculturii din Ungaria Darányi Ignác a demarat în anul 1900 o amplă acțiune de înființare a pepinierelor de puieți. Așa cum consemnează ziarul Szamos din 6 septembrie 1900, pentru creșterea numărului pepinierelor de stat au fost implicați preoții și învățătorii de

la sate. După doi ani, se văd și rezultatele. Istoricul Viorel Câmpean scrie că la expoziția de fructe de la Budapesta din anul 1902, învățătorul Gheorghe Șimonca din Asuaju de Sus a câștigat locul III și 500 de coroane.

Paginile 2, 6

Învățătorul Gheorghe Șimonca

Microbii, revoluția din industria alimentară

Multe companii analizează modul în care pot fi folosiți microbii pentru a obține proteine care să acopere nevoile unei populații în creștere și să stimuleze agricultura, iar printre dificultățile de care se lovesc sunt costurile de producție crescute și muncă mai asiduă de convingere a consumatorului.

O companie americană produce hrană pentru pești din microbi care se proliferază în mod natural, folosind metanul ca sursă de energie, scrie Financial Times. Este una dintre companiile care folosesc puterea unor microbi, precum bacterii, alge și ciuperci, pentru a hrăni populația în creștere.

Zilele Revistei Acolada, la Centrul Multicultural Poesis

PAGINA 5

Care este relația dintre Brad Pitt și fiul său Maddox?

PAGINA 8

PAGINA 4

Partenerii de cuplu pot avea fiecare propria rutină de somn

PAGINA 7

Szeged – orașul însoțit cu atracții turistice impresionante

PAGINA 4

“Ministrul face eforturi în continuare pentru creșterea numărului de pepiniere pentru că cele existente încă nu sunt suficiente. Pentru încurajarea învățătorilor de la țară, ministrul a împărțit ca premiu și suma de 500 de coroane”.

Noul comandant al pompierilor

În data de 2 a lunii curente a avut loc în sala mare de ședințe a primăriei adunarea generală a asociației pompierilor cu o participare numeroasă. Președintele Jakó Mihály a prezentat momentele mai importante din trecutul și prezentul asociației și a anunțat demisia comandantului Nádpataky Gusztáv, și a prezentat hotărârea consiliului director care recomandă pe acest post pe consilierul onorific municipal Tankóczy Gyula.

Dr. Fechtel János l-a prezentat pe Tankóczy Gyula, un om care are toate calitățile necesare pentru a fi comandant, relevând faptul că cel recomandat are niște merite deosebite în multe domenii din viața socială și în așa fel el prezintă toate garanțiile necesare ca sub comanda lui chestiunea de pompieri să se dezvolte în mod adecvat și l-a recomandat pentru funcție. Astfel, adunarea generală l-a ales în unanimitate pe Tankóczy Gyula, care, la invitația consiliului director a intrat în sală anunțând că acceptă postul după care a rostit o alocuțiune acompaniată de uralele celor prezenți, și redacția noastră urează mult noroc asociației în urma acestei alegeri.

(6 septembrie 1900)

Recunoștință regală

Fondatoarea industriei de țesut din Apateu, Mikolics Szeréna, a avut parte de o înaltă recunoștință. Zilele trecute a sosit pe adresa ei o comandă pentru țesuturi în valoarea de 4000 de coroane de la curtea regală, totodată, arhiducesa regală Isabella a invitat-o printr-o scrisoare cu cuvinte calde la o vizită la curtea regală, în care arhiducesa și-a exprimat dorința de a-i cunoaște personal pe promotorii sărguincioși ai industriei moderne, asigurând-o pe invitată de grațitudinea din partea curții regale. O felicităm pe Mikolics Szeréna, pentru această atenție primită de la curtea regală.

Arhiducesa Isabella Maria Theresia de Austria

Din cauza unor dureri de reumatism, episcopul romano-catolic Meszlényi Gyula se află la tratament la o rudă în comitatul Vas. Însă, în urma unui tratament medical grijuliu, durerile lui s-au ameliorat, așa că la mijlocul lunii vine înapoi, la sediul său.

(Szamos, 9 septembrie 1900)

Știre personală

Din cauza unor dureri de reumatism, episcopul romano-catolic Meszlényi Gyula se află la tratament la o rudă în comitatul Vas. Însă, în urma unui tratament medical grijuliu, durerile lui s-au ameliorat, așa că la mijlocul lunii vine înapoi, la sediul său.

(Szamos, 9 septembrie 1900)

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef suplimentar - Adriana Zaharia (Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

La 1900 învățătorii de la sate primeau bani de la Guvern pentru înființarea de pepiniere pomicole

Pomicultura și valorificarea fructelor

Ministrul agriculturii a demarat o amplă acțiune în vederea valorificării fructelor. Numărul pomilor fructiferi este cca. șazececi de milioane din care jumătate sunt pruni. Acest număr ar trebui să fie de zece ori mai mare, ca pomicultura să devină o ramură de producție agricolă de luat în seamă. Însă fructele trebuie să fie vandabile la piață, adică de o calitate superioară. Ministrul Darányi face eforturi, muncește în această direcție, ca să avem ceva rezultate în urma acestei străduințe. Ministrul a fondat înainte de toate niște ferme pomicole model și pepiniere, de unde rezultă seriozitatea și valoarea acestei intenții.

În pădurea Kamara din Buda s-a înființat deja o pepiniere de 62 de iugăre, la Ungvár (Ujgorod) 16 hectare de fructe de pădure, la Salva, Baja și Orosháza școli de grădinarit, și acest proces va continua pe tot teritoriul țării, unde se găsesc terenuri adecvate acestui scop.

Din pepinierele de stat s-au valorificat 110 mii de puieți. Alți 250 mii s-au împărțit gratuit, mare parte între micii gospodari, la fel și învățătorilor și preoților, care sunt capabili să valorifice fructele și să fie și niște exemple de urmat. Ministrul face eforturi în continuare pentru creșterea numărului de pepiniere pentru că cele existente încă nu sunt suficiente. Pentru încurajarea învățătorilor de la țară, ministrul a împărțit ca premiu și suma de 500 de coroane, din care s-au plătit o parte drept stimulent pentru 20 de îngrijitori ai pepinierelelor.

Procese penale cu jurați

Conform noului cod de procedură penală, din data de 17. septembrie vor avea loc din nou procese penale cu jurați. Jurații trași la sorți sunt următorii:

Jurați plini: Lengyel Endre proprietar de terenuri, Bereczki István cizmar, Feisthuber János jr. ceasornicar, Boros Miklós negustor de porci, Haraszthy Tamás și dr. Biró Elemér avocați, Félegyházi Ferenc gospodar, Kondor Gedeon tăbăcar, Pinkre Károly zugrav, Lövi Miksa librar, Radó Bertalan secretar la o firmă de asigurări, Koós Kálmán negustor, Fried Armin proprietar de terenuri, toți din Satu Mareș din Carei: Berger Armin proprietar de terenuri și Lager Ferenc industriaș, Pap Dezső jr. proprietar de terenuri (Hirip), Haris Alajos proprietar de moară (Turulung), Éva Ferencz gospodar (Kántorjánosi, azi în Ungaria), Pap Döme avocat (Vezediu), Komodi Elek proprietar de terenuri (Fertőszalmás, azi în Ungaria), Kende Zsigmond proprietar de terenuri (Istvándi, azi în Ungaria), Steger Arthur, administrator de terenuri (Jánk, azi în Ungaria), Mándi Géza proprietar de terenuri (Vállaj, azi în Ungaria), Rácz Elemér proprietar de terenuri (Peleșul Mare), Kondor Lajos proprietar de terenuri (Fehérgyarmat, azi în Ungaria), Osváth Ferenc sen. gospodar (Csenger, azi în Ungaria), Izsák Elemér proprietar de terenuri (Rozsály, azi în Ungaria), Koroknay Károly avocat (Seini), Nagy Gyula, proprietar de terenuri (Apa), Szentpály István șpan pensionar (Halmeu).

Jurați supleanți: Nagy József și Radlinszky József profesori de gimnaziu, Sepsy Károly dulgher, Nagy Károly grefier de inspectorat școlar, Lévy József măcelar, Novák Lajos censor financiar, Kovács Béla inspector școlar, Kóhalmi Gyula frizer, Kis Pál hornar și Bródy Kálmán avocat, toți cu domiciliul în Satu Mare.

Ministrul Agriculturii Darányi Ignác, fotografie din anul 1900, Muzeul Național al Ungariei

Licitație pentru alimentația deținuților

În vederea asigurării aprovizionării cu alimente a deținuților în centrul de tribunal regal aflat în subordinea Procuraturii regale din Satu Mare și din carcerile de pe lângă judecătoriile regale arondate din Carei, Baia Mare, Șomcuta, Arad, Halmeu, Seini, Fehérgyarmat și Mátészalka și pentru asigurarea alimentației și porțiilor alimentare ale arestaților bolnavi pe baza recomandării medicale, având în vedere anul 1901 și eventual anii 1902 și 1903, la sediul Procuraturii regale aflate sub conducerea mea, se va organiza în data de 14. septembrie a. c. orele 10 î. m. o licitație publică cu oferte închise.

Se așteaptă oferte separate în scris:

1. privind porția normală de alimentație, care cuprinde: 35 de centilitri de supă, 35 centilitri de mâncare de legume (în zilele cu carne inclusiv cu 10,5 decagrame carne fără grăsimi și fără oase) și 56 decagrame de pâine; 2. privind porția de post care cuprinde 112 decagrame de pâine; 3. privind mâncarea pentru bolnavi, la care se va lua în considerare ca preț de pornire cel stabilit de Curtea de conturi.

Taxa de participare se stabilește în suma de 1600 coroane, care se va depune în bani gheață sau în hârtii de valoare.

Acele firme ofertante care sunt încă necunoscute de Procuratura regală sunt obligate să atașeze ofertei o anexă cu prezenta firmei respective confirmate de un certificat obținut din partea autorităților abilitate.

Prețul de pornire al licitației este conform prețurilor de piață confirmate de Curtea de conturi:

1. pentru o porție normală: 28 filleri; 2. pentru o porție de post: 20 de filleri.

Prețurile pentru porțiile pentru bolnavi, precum și condițiile de licitație ale acestora se pot consulta la sediul Procuraturii regale între orele de serviciu. Este de dorit ca ofertanții să se oblige în scris să respecte necondiționat criteriile formulate de prezenta licitație.

Satu Mare, la 1 septembrie 1900
Dénés Lajos, procuror regal
(Szamos, 6 septembrie 1900)

Să înființăm cooperative de consum!

În ultimii ani, alimentele s-au scumplit foarte mult. Însă banii necesari procurării acestor alimente nu s-au înmulțit deloc, mai mult, ei sunt mai puțini. Prin urmare, bugetele familiilor s-au dezzechilibrat, și atât cei din clasa de mijloc cât și cei din poporul de rând sunt nevoiți să suporte multe lipsuri și constrângeri din cauza situației date.

În aceste condiții îngreunate ale traiului se poate observa efectul benefic al cooperativelor de consum. Cooperativele de consum achiziționează mărfurile en gros și nu percep niciun fel de adaos la preț de la consumatorii finali înafara unor cheltuieli mici de funcționare, consumatori care sunt bineînțele membri ai cooperativei. În acest fel, consumatorii ar putea obține mărfurile mult mai avantajoz decât de la comercianți.

Este adevărat că cooperativele de consum produc în general unele pagube comercianților care sunt niște intermediari între producătorii de mărfuri și publicul consumator, ei obținându-și veniturile din această intermediere. Însă putem afirma că aceste pagube ar fi minore, pentru că cooperativele de consum încearcă să achiziționeze mărfurile pentru membri lor pe cât posibil de la producătorii autohtoni, și în acest fel ele compensează aceste eventuale pagube către industria autohtonă și comerțul interior. În altă ordine de idei, fabricanții și comercianții, prin niște carteli pot exercita presiuni destule, chiar prea multe, asupra consumatorilor, și în acest fel „omul de rând” va obține în ciuda acestor presiuni mărfurile dorite la un preț ceva mai avantajoz.

Până când nu se vor lua niște măsuri de altă natură împotriva abuzurilor cartelurilor, singurul remediu împotriva acestora este dacă se vor înființa cât mai multe cooperative de consum.

În momentul de față, doar unele categorii de autorități și corporații morale au cooperative de consum. Colegialitatea și cooperarea face ca în rândul acestora se pot înființa mai ușor astfel de cooperative, pentru că există și o solidaritate de breaslă la fiecare angajat, iar exclusivitatea cu care se pot obține mărfurile

solicitate doar către cei care fac parte din aceste cercuri facilitează mult înființarea unor cooperative de consum în sânul acestora. Aceste circumstanțe însă nu ne pot împiedica ca să tragem niște învățăminte și să ne dăm seama că se pot crea condițiile cooperării și în rândul aceluia care nu sunt legați de aceași preocupare profesională. Oamenii se pot aduna indiferent de ocupația lor pentru o acțiune comună, mai ales dacă știm că această acțiune va fi în beneficiul fiecăruia.

Având în vedere deci, că deocamdată nu ne putem apăra față de scumpirile nejustificate ale cartelurilor, trebuie să curățăm cooperativele de consum de caracterul lor exclusivist, însă ideea justă urmată de acestea trebuie să o implantăm în rândurile marelui public.

Să înființăm deci peste tot cooperative de consum unde sunt destui consumatori - și unde nu sunt? Să nu considerăm ca criterii apartenența oamenilor la un cerc ocupațional sau altul, să avem în vedere doar scopul comun, ca și în cazul asociațiilor de alt gen între oameni. Să luăm în considerare că prin cooperativele de consum micii funcționari, micii meseriași și muncitorii ar putea obține niște economii care ar putea ameliora situația lor financiară precară. Să avem în vedere că cei care vor conduce aceste cooperative vor fi niște bărbați de încredere, care vor achiziționa mărfurile solicitate de membri nu doar la prețurile cele mai avantajoase, dar vor avea grijă ca aceste mărfuri să fie curate și nefalsificate, iar noi putem fi siguri că aceste mărfuri vor fi nu doar mai ieftine dar vor asigura și o securitate în plus față de sănătatea publică.

În sfârșit, aceste cooperative ar avea beneficii și pe plan social, pentru că ele vor putea apropia diferitele păături sociale și în acest fel ele ar avea un efect benefic și asupra vieții sociale, care nu este ultimul dintre avantajele oferite. Este deci clar că ideea cooperativelor de consum merită toată susținerea noastră și să beneficiem cu toții de avantajele oferite de acestea. Avem nevoie doar de câțiva bărbați devotați, care să-și însușească această idee și să o realizeze, și în acest fel se pot înființa aceste cooperative peste tot.

(Szamos, 9 septembrie 1900)
Veres Istvan, Adriana Zaharia

Apariția publicației „Satu Mare” a fost un eveniment de răsunet, fiind receptată de contemporani ca un moment foarte important după actul de la 1 Decembrie 1918 pentru consolidarea Unirii și pentru coeziunea românilor din aceste părți.

ISTORIE

24 septembrie 1919 24 septembrie 2019

O sută de ani de la apariția primului ziar românesc din Satu Mare

Ziarul „Satu Mare” a apărut între anii 1919-1938

La 24 septembrie 1919, apare publicația „Satu Mare” ca organ al PNR. Conducătorii Maniu, acest partid, cu o influență puternică în Ardeal, avea să fuzioneze în 1926 cu Partidul Țărănesc al lui Ion Mihalache, formând Partidul Național Țărănesc, „cel mai însemnat și mai democrat partid politic din perioada interbelică”, după aprecierile cărturarului Nae Antonescu. Orientarea politică a gazetei nu putea fi decât în concordanță cu politica națională a fauritorilor României Mari.

„Satu Mare” a fost prima publicație în limba română și cea mai longevivă care a circulat în ținuturile nord-vestice (1919-1938). Nu a fost un cotidian, ci un bisăptămânal.

Programul și orientarea politică a gazetei

Apariția publicației „Satu Mare” a fost un eveniment de răsunet, fiind receptată de contemporani ca un moment foarte important după actul de la 1 Decembrie 1918 pentru consolidarea Unirii și pentru coeziunea românilor din aceste părți. Dorința de a avea o publicație locală în limba română era, în sfârșit, un ideal împlinit. Noua gazetă devenea o tribună românească vitală. Programul era prioritar patriotic și de o diversitate care răspundea momentului: cultivarea limbii, deșteptarea conștiinței naționale, recuperarea românilor maghiarofoni, risipirea sentimentului de izolare și integrarea firească a românilor nord-vestici în ființa poporului român, întărirea credinței etc. (Avizul Redacției, în „Satu Mare”, anul I, nr. 1, 24 septembrie 1919).

Directorul primei publicații săptămânene este numit Darius Pop, abia sosit în orașul de pe Someș, iar redactor responsabil devine dr. Augustin Szilagy, care va fi urmat de Anton Davidescu. Primind sarcina de a conduce noua publicație săptămână, se poate aprecia că alegerea a fost bună. Darius Pop acumula o experiență jurnalistică bogată dobândită înainte de război și în perioada bucureșteană, unde se afla într-o relație strânsă cu Liviu Rebreanu. A colaborat, până în 1912, la „Foaia poporului” din Budapesta, la „Liberatea” și la „Ana Cosânzeana” din Orăștie. În 1912, publică în „Românul” din Arad un articol îndrăzneț în care apăra interesele învățătorului. I se înscenează un proces de presă, e condamnat și întemnițat la Vacz. Scapă, apoi trece Carpații, unde activează ca ziarist la „Adevărul” și „Dimineața”. Avea așadar abilitățile necesare și se bucura de încrederea Consiliului Dirigent.

În calitate de director, Darius Pop a imprimat ziarului o orientare modernă, democratică, în consens cu aspirațiile progresiste ale momentului, linie care va fi urmată și de succesorii săi, Lucian Bretan și Ștefan Anderco. Ideologia sa, vizibilă în tot ceea ce a făcut și a scris, era în spiritul unui patriotism luminat, al atașamentului ferm față de lumea satelor, pentru înălțarea culturală a poporului. Darius Pop, în toată publicistica sa, a respectat toate celelalte neamuri, dar și-a apărat cu fermitate propriul neam. Fiind șeful Revizoratului școlar sătmărean – post unic și de importanță unui reprezentant direct al Ministerului de resort în județ – și având el însuși relații profesionale cu totalitatea lucrătorilor școlii, care aveau opțiuni politice variate, Darius Pop s-a obligat să respecte o echidistanță politică reală.

Despre profilul politic al publicației „Satu Mare” este elocventă seria de articole publicate în paginile ei de-a lungul anilor. Orientarea democratică și antitotalitară este vizibilă iar pericolul comunismului, care e pe cale să erupă în întreaga lume din retortele propagandei moscovite, este demascat. Un exemplu elocvent este articolul „Turburări comuniste, care se referă la manifestările violente de la Timișoara, unde s-au „tras focuri de către comuniști asupra poliției și armatei”. În articol, se vorbește despre „pericolul comunist” și despre „unelte Moscovei”, dar și despre încrederea în discernământul democratic al majorității poporului român: „Afară de câțiva agitatori în serviciul Sovietelor, muncitorii români condamna pe acei inconștienți dintre ei, majoritatea streini, cari s’au pus în serviciul comuniștilor de meserie, spre a provoca desordine în țară” (Turburări comuniste, în „Satu Mare”, anul XI, numărul 15, 1929, p. 1).

Învățământul și cultivarea limbii române – coordonatele urmărite de Darius Pop

Patriotismul pe care l-a promovat în publicistica sa iese în evidență în numeroase ocazii. La patru ani de la eliberarea Sătmăruului de sub ocupația grupului înarmat de soldați, susținuți de regimul lui Bela Kun, care blocau aplicarea deciziei de la 1 Decembrie 1918 în zonă, Darius Pop scrie un articol emoționant, Ne-am adus aminte? Evenimentul urma să fie marcat la 24 aprilie de prezența în Satu Mare a scriitorilor: Ion Minulescu, Corneliu Moldovan, Al. Cazaban, Victor Eftimiu, Mircea Rădulescu, Alfred Moșoiu, Ion Agârbiceanu și Liviu Rebreanu. Articolul evocă evenimentele din 19 aprilie 1919, dar adună la un loc și rănilor celor patru ani. Intuim în el și o tresărire de orgoliu la adresa Capitalei unde destui

mediocri, preluând mecanic ecoul limbajului vehiculat ironic de personajul lui Caragiale, nu puteau înțelege dramele prin care au trecut românii din teritoriile eliberate în 1918. Aspectul lingvistic, care îi diferențiază pe ardeleni și genera ironii, va fi ilustrat în tragicomedia postumă Flăcări.

„Nu ne ocărăți!” – cere din Nord-Vest Darius Pop. El evocă soarta hărăzită românilor din Ungaria Mare de a nu se putea instrui și educa în școli, de a fi nevoiți să-și conserve marca lingvistică doar în tinda bisericii. În același timp, își exprimă încrederea în viitorul cultural al nației sale.

Prima sarcină a ziarului era cultivarea limbii române, vorbită atât de precar din cauza inexistenței școlilor românești.

Darius Pop este preocupat de efectele Legii învățământului pe care a dat-o ministrul Apponyi în 1907 pentru școlile confesionale și comunale. Aceasta a afectat însăși existența poporului român, zguduind din temelii drepturile strămoșești. Legea avea componente rasiste, se spune într-un document, și urmarea „asimilarea și nimicirea tuturor popoarelor nemaghiare” din Ungaria Mare. Prin aplicarea ei, omului îi era luat dreptul natural „de a dispune singur peste creșterea copiilor săi” și interzicea ca „fiecare elev să primească învățătura în limba mamei sale” – după cum aflăm dintr-un protest al românilor erieni din 7 aprilie 1907, subscris de 1500 de cetățeni (Radosav, Doru. 2018, pp.165-168).

Dezvoltarea învățământului reflectată în „Satu Mare”

O problemă gravă care-l preocupă este starea bazei materiale a învățământului. În articolul Clădirile școlare, Darius Pop descrie starea alarmantă a localurilor școlare: „Este datoria noastră a tuturor ca să răspundem într-o singură simțire devizei dată de către laboriosul nostru ministru de instrucție, Dr. Anghelescu, ca fiecare sat să aibă clădire școlară”.

Articolul vorbește de primejdiile care amenință dezvoltarea armonioasă a țării, amintește de „bezna greoaie care a cuprins multe, multe sate de ale noastre” și se încheie cu chemarea de a îndrepta situația, după exemplul altor județe, prin construcții școlare, decizie care cere sacrificii:

Despre dificultățile învățământului apare în același număr un articol nesemnificativ intitulat Catehizarea în care se scrie despre dificultățile întâmpinate de oamenii școlii:

„Adeseori învățătorii destoinici, dornici de progres, bine pregătiți cu suflet învățat într-o cultură ogorului, cu voință hotărâtă ca să dove-

Orientarea democratică și antitotalitară este vizibilă iar pericolul comunismului, care e pe cale să erupă în întreaga lume din retortele propagandei moscovite, este demascat. Un exemplu elocvent este articolul „Turburări comuniste”, publicat pe prima pagină, în numărul din 14 aprilie 1929

dească ce pot și ce știu, învățăm să-și facă meseria dar nu pot răzbi să învingă piedicile naturale – indolența părințească, mizeria materialului didactic, iarna, frigul, cu copiii fără îmbrăcăminte, nu odată cu sala neîncălzită, primăvara și toamna cu luarea școlarului la munca câmpului, paza mieldor, îngrijirea vitelor la pășune, botezuri, nunți și îngropări.” (Catehizarea, în „Satu Mare”, nr.10, 1923, p. 1.)

Creația literară

Preocupări pentru dezvoltarea poeziei în Satu Mare au existat îndată după Unire. În 1919, bisăptămânalul „Satu Mare” scoate o FOIȚĂ în care se va publica și literatură. Prima poezie este Ielele de Darius Pop.

După ce revista literară „Țara de Sus” (1921) și-a încetat efemera existență, sătmărenii nu mai aveau unde să-și publice fructele inspirației, incipiente și puține. Nu exista un cadru propice emulației creatoare. Sosește însă în orașul de pe Someș în 1922, la invitația lui Anton Davidescu, tânărul bucureștean George Mihail Zamfirescu. În aprilie i se publică în „Satu Mare” primele versuri, Thais, o poezie de inspirație erotică, în trei strofe, „astăzi de interes documentar” (Nae Antonescu). Va deveni apoi, în cei doi ani cât a stat, în condiții materiale extrem de umiltoare, în Satu Mare, un colaborator permanent al gazetei. El este cel care va înființa a doua revistă importantă a Nord-Vestului, „Icoane maramureșene” (1923-1924). Era un spirit umanitarist, prieten cu Darius Pop, cu pictorul Aurel Popp, cu ceilalți intelectuali sătmăreni români și maghiari, printre care omul de teatru și de mare cultură umanistă Ladislau Groff. Învăță limba maghiară, traduce din Petőfi și Ady și, preocupat de arta teatrală, a pus în scenă la Carei, cu o trupă de amatori, tragedia Patima roșie de Mihail Sorbul, urmată de alte piese. Extrem de activ, obosit, bolnav, colaborează la revistele vremii popularizând succesele culturale ale sătmărenilor. Tot aici la Satu Mare publică volumul Flamura albă (1924), redactează piesa

Cuminecătura și lucrează la romanul Maidanul cu dragoste. Volumul de proză Flamura albă este primul de acest gen apărut în Satu Mare. Din nefericire, G. M. Zamfirescu este nevoit, din motive materiale, să se reîntoarcă în Capitală. A venit în extremitatea nord-vestică „animat de dorința de a fi folosit și pentru a-și continua drumul literar.” – afirmă o cercetătoare de mai târziu a operei sale, Silvia Cucu. Plecarea sa a fost o pierdere pentru județul Satu Mare. Iar cei care se plâneau că sunt neglijați de Centru puteau avea motive de reflecție.

Darius Pop este sărbătorit de dascălii sătmăreni

Publicația „Satu Mare” (redactor Anton Davidescu) relatează despre sărbătorirea călduroasă a lui Darius Pop cu ocazia zilei sale de naștere, 16 aprilie 1887, la împlinirea vârstei de patruzeci de ani: „De dimineață, o delegație de învățători a mers la dânsul acasă și l-a invitat la Revizorat. Aici 108 dascăli l-au primit cu urale.” Articolul evidențiază rolul Revizoratului în dezvoltarea „învățământului de la frontieră”. Articolul continuă:

„Dl director V. Filip a ținut o scurtă cuvântare arătând bucuria ce o simt învățătorii când au ocazia să sărbătorească în mijlocul lor pe revizorul însuflețit, care ani de zile i-a condus și le-a arătat calea cea dreaptă.” (Sărbătorirea unui om de merite, în „Satu Mare”, nr. 17, 1927, p. 2)

Ultimul număr al gazetei poartă data de 13 februarie 1938, dată la care a fost interzisă. Avea să fie reluată de Nae Antonescu după 62 de ani, după trei dictaturi, cum afirmă el, „carlistă, fascistă și comunistă” în 1990, cu un titlu nou, „Ardealul” și va continua să militeze pentru „o ideologie național țărănistă având în centrul ei spiritualitatea moralei creștine” (Nae Antonescu, La reparație, în „Ardealul”, Satu Mare, nr. 1, 1990, p. 4).

(Ioan Nistor: fragmente din lucrarea „Darius Pop – studiu monografic”)

Szeged – orașul însoțit cu peste 30 de atracții turistice impresionante

Hunguest Hotel Forras de patru stele, hotel balnear își așteaptă oaspeții dornici de relaxare

Toamna este un anotimp minunat, un anotimp al culorilor în care ideal e să ne bucurăm ochii și sufletul în razele soarelui, admirând tot ceea ce are natura mai frumos de oferit. Pornim de această dată într-o călătorie în Szeged, Ungaria, orașul în care descoperim cel puțin 34 de atracții turistice la o distanță deloc mare de Satu Mare, undeva la 345 de kilometri.

Orașul însoțit al Ungariei, cum e cunoscut de toată lumea, un oraș nu doar iubit de soare, care îl scaldă în toată puterea sa, ci și iubit de cei ce îl îngrijesc, dovadă fiind premiile pe care Szeged le are în colecție: bijuteria, centrul orașului, renovat, a fost câștigător al Premiului Nivelul - Europa. Un oraș al culturii, amintind aici manifestații culturale de amploare precum Szegedi Szabadterti Jatekok, un oraș al manifestațiilor sportive, competițiile de caiac – canoe, al manifestațiilor gastronomice – Concursul de ospătărie al supei de pește. Iubitorii de delicii gastronomice știu cu siguranță că Szeged e orașul faimosului salam Pick.

Un farmec aparte

Fascinanta Piață Szechenyi... Un parc spațios de peste 50 de mii de metri pătrați cu nestemate pe măsură, platan, magnolii exotice, copaci Paulownia, statui ce aduc aminte de figuri celebre din istoria Ungariei și a meleagurilor pe care pășim. Szeged, prin toate obiectivele sale, transmite farmecul ce îl aduce reinnoirea. Mergem mai departe, la primăria din localitate, unde pe fereastra principală din casa scârilor sunt scrise cuvintele Împăratului Francisc Iosif I, care a inaugurat primăria în stilul neobaroc: "Szeged va fi mai frumos decât cum a fost". O pasăre Phoenix de pe fațadă, confirmă în liniște cele spuse. Orașul a renăscut, orașul renaște.

Sinagoga Nouă cu cheia de boltă a altarului făcută din marmura din Ierusalim

Armonie și echilibru de la clasicism la eclecticism și Art Nouveau sub o singură cupolă: Piața Klauzal. Răsplata reinnoirii străzii Karasz și Pieței Klauzal a venit, Premiul Europa Nostra din 2004. Palatele construite în mare parte în secolul al XIX-lea îmbie turiștii la siestă, iar în timp ce savurează o cafea sau o prăjitură, cei ce se bucură de Szeged își scaldă privirile admirând statuia de bronz a lui Lajos Kossuth și Casa Karasz, din balconul căreia rostise ultima cuvântare în Ungaria. Szeged ne invită la concertele de orgă, la evenimentele muzicale la Sinagoga Nouă unde, pe lângă bucuria ce numai muzica ne-o transmite fără a cunoaște granițe, ne copleșește un interior în armonia culorilor albastru, auriu și culoarea fildeşului. Remarcabile sunt cheia de boltă a altarului făcută din marmura din Ierusalim, ușa Chivotului Legământului sculptată din salcâm de pe Nil. Palatul Reok poartă din 2007 numele de Centru Artistic Regional, iar de atunci a găzduit expoziții temporare de renume, vizitatorii putând admira opere ale

Magnolii exotice încadrează arhitectura din centrul orașului

Manifestări culturale și tradiții maghiare, surprinse în oraș

lui Picasso, Goya, Chagall sau Rembrandt.

Domul din Szeged

O altă piață celebră este Piața Dugovics, denumită după numele autorului primului roman în limba maghiară, Etelka – 1788, Andras Dugovics. Aici se află și prima statuie în aer liber din oraș, ridicată dintr-o donație publică. În mijlocul pieței e clădirea principală a Universității din Szeged. De vizitat sunt și Piața Martirilor din Arad, Piața Rerrich Bela, denumită după arhitectul complexului de clădiri din Piața Domului, prima figură celebră a arhitecturii peisagere maghiare. Domul din Szeged e extraordinar. E a patra biserică din țară ca mărime, Catedrala fiind sfințită în 1930. Un amestec impresionant de stiluri: elemente romane, gotice și bizantin-orientale.

În interior o orgă cu 9.040 de tuburi, reprezentarea Madonei cu papuci, statuia lui Fadrusz Janos Hristos pe Cruce, câștigătoare a premiului întâi la Expoziția Mondială din Paris în anul 1900. În fața Domului din Szeged, martor, stă Turnul Domotor cu un spațiu expozițional interactiv în care vizitatorii pot afla mai multe despre istoria botanicii. Piața Domului este și ea o minunăție, întinsă pe 12 mii de metri pătrați, ca Piața Sfântului Marc din Veneția, fiind înconjurată de clădiri din anii 1929 – 1930. În partea nordică a Pieței Domului aproape de Tisa, e Biserica Sârbească.

Cinematograful Belvarosi funcționează din 1920 încoace

Atrage turiștii precum un magnet și Ceasul Muzical din Szeged, creație

deosebită a maestrului ceasornicar Ferenc Csuri, ceas pus în funcțiune în 1936 cu prilejul Jocurilor Teatrului în Aer Liber. Iubitorii de literatură, de istorie, se pot delecta vizitând Biblioteca Somogyi, care are o colecție impresionantă de 43.701 volume.

Vă recomandăm totodată o vizită în Casa Neagră, construită în stilul neogotic englez în 1857, lăcaș al expoziției permanente de istorie și cultură. Mergând pe aceeași linie, e absolut necesar un popas la Muzeul Mora Ferenc, Palatul Culturii fiind cea mai importantă creație a efervescenței în arhitectură în perioada mileniului.

O altă clădire impozantă e cea a Cinematografului Belvarosi, construită în 1920 și singura clădire ridicată cu scopul de a funcționa ca și cinematograful și care funcționează fără întreruperi de la momentul acela până în prezent.

Primul turn de apă al Ungariei făcut din beton armat

La Teatrul Național din Szeged, deschis în 1883, veți spune de la bun început că sunteți de acord cu afirmația că e una din cele mai frumoase edificii ale orașului reclădit din ruine. Elegant, încărcat de istorie, teatrul are în sala de spectacole o cupolă pictată de Zsigmund Vajda.

Strălucește în culori verzi-albaștrui și portocaliu Palatul Deutsch, construit între anii 1900-1902. Ornamentația armonioasă din ceramică provine din faimosul atelier Zsolnay. Recomandăm o oprire la Casa Beregi, una din perlele șirului de palate reprezentative din oraș.

Un popas la Palatul Grof, o plimbare prin Piața Sfântului Ștefan și la Turnul de Apă, un parc al liniștii menit să ne ofere clipe de odihnă și în care se află primul turn de apă al Ungariei făcut din beton armat. Alte obiective turistice de mare valoare sunt Casa Moricz, Biserica Reformată din Szeged, Băile Ana cu tratamente medicale, servicii wellness și programe de relaxare în cadrul băilor pe timp de noapte, Biserica Franciscană și mănăstirea de lângă ea, Parcul Erzsebet și Grădina Botanică.

La acest din urmă obiectiv veți putea admira Lotusul din India, ajuns în colecția grădinii din Szeged acum peste 80 de ani și care formează în zilele noastre cel mai mare stoc de Lotus în aer liber din Europa Centrală.

Băile Aquapolis Szeged, cel mai lung tobogan cu apă din Europa, cu funcționare tot timpul anului

Anul acesta, Grădina Zoologică din Szeged împlinește 30 de ani de la înființare. Iată un motiv în plus să vizitați orașul.

Se întinde pe 45 de hectare și are o colecție bogată de specii.

Un alt obiectiv turistic important este complexul de băi Aquapolis din Szeged, un complex balnear ce este deschis în toate anotimpurile, are 4.400 mp de apă și cel mai lung tobogan cu apă din Europa cu funcționare tot timpul anului! Tobogane uriașe lungi de 223 sau chiar 272 de metri, pornind de la 30 de metri înălțime, distracție cât cuprinde!

Cascade, paturi jacuzzi, bazine de revelație, tratamente prin masaj, saună finlandeză, infra, cabină cu aburi romană, cabină salină, saună externă cu bușteni. Băile Aquapolis din Szeged oferă relaxare, aventură și răsfăț.

Și pentru că odată ajunși în Szeged trebuie să vă bucurați din plin de tot ceea ce are acest oraș minunat de oferit, cazarea trebuie să fie una pe măsură: Hotelul Hunguest Hotel Forras de patru stele, hotel balnear și wellness complet renovat își așteaptă oaspeții dornici de relaxare cu servicii noi și de cea mai înaltă calitate. 196 de camere climatizate, condiții excepționale.

Pentru a descoperi Orașul însoțit Szeged, pentru mai multe informații, sunteți așteptați să contactați Biroul de Informare Turistică Szeged, telefon 0036-62/488-699 sau să accesați pagina de internet www.szegedtourism.hu.

Florin G.

Continuându-și fără întrerupere apariția, în ciuda unor impedimente de ordin financiar și de difuzare, Acolada și-a menținut pe tot parcursul nivelul înalt, nefăcând niciodată rabat la calitatea textelor publicate în paginile sale.

Zilele Revistei Acolada, la Centrul Multicultural Poesis

Vreme de 3 zile, la Satu Mare s-au desfășurat manifestările denumite generic "Zilele Acolada". Este vorba despre sărbătoarea revistei lunare de literatură și artă cu același nume, care apare la Satu Mare sub conducerea lui Radu Ulmeanu - director general și Gheorghe Grigurcu - director. Se cuvine subliniat faptul că revista apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România.

Ațiunea s-a desfășurat cu susținerea financiară a Consiliului Județean Satu Mare.

Gazda primitoare a majorității manifestărilor despre care facem vorbire a fost Centrul Multicultural - Vila Poesis, locul unde au fost primiți cu multă căldură, de-a lungul anilor numeroși scriitori și oameni de cultură din țară și din străinătate.

Începând cu anul 2007, anul apariției primului său număr, revista a reunit în paginile sale nume mari ale literaturii române, precum: Ana Blandiana, Mircea Horia Simionescu, Alexandru George, Barbu Cioculescu, C.D. Zeletin, Miron Kiropol, Luca Pițu, Șerban Foartă, Nora Iuga, Gabriel Dimisianu, Pavel Șușară, Sorin Lavric, Nicolae Prelipceanu, Ion Pop, Ion Zubășcu ș.a.

"Continuându-și fără întrerupere apariția, în ciuda unor impedimente de ordin financiar și de difuzare, Acolada și-a menținut pe tot parcursul ni-

Directorul Radu Ulmeanu le-a arătat participanților la întâlnirea de vineri, materialele publicate în Informația Zilei despre Zilele Acolada

velul înalt, nefăcând niciodată rabat la calitatea textelor publicate în paginile sale. De asemenea, și-a păstrat spiritul combativ, dar și constructiv, pornind de la ideea că acesta este strict necesar în orice cultură", a subliniat directorul general Radu Ulmeanu.

Colocviu și vizită la Muzeul de Artă

După tradiționalele cuvinte de salut adresate asistenței de către organizatorul sărbătorii - poetul și prozatorul Radu Ulmeanu, a urmat o sesiune de dezbateri pe tema: "Tendințe în literatura contemporană. Poezia cetății sau cetatea poeziei?".

Au participat la dezbateri: Ioan Pop, Ioan Cristofor, Mircea Popa, Dumitru Păcuraru, Tudorel Urianu, Si-

mona - Grazia Dima, Ioan Moldovan, Florica Bud. Discuțiile pe subiectul generos propus de organizatori spre dezbateri a stârnit o serie de dialoguri, de comentarii la comentarii, fapt ce a dat mai mult dinamism întâlnirii care putea deveni monotonă în cazul în care cei menționați s-ar fi rezumat la prezentarea propriei opinii față de tema propusă.

Printre invitați s-au mai numărat: Romeo Ioan Roșianu, Ioan F. Pop, Cătălin Șușu, Emil Neșu ș.a.

În cursul după-amiezii, invitații au vizitat la Muzeul de Artă din Satu Mare expoziția Aurel Popp, realizată de Oana Mirabela Păcurar. Oaspeții sosiți la manifestări din București, Cluj-Napoca și Baia Mare au rămas profund și plăcut surprinși de ceea ce au văzut pe simezele muzeului. Poetul, scriitorul și gazetarul Dumitru Păcuraru a oferit prioritarilor o serie de detalii privind expoziția vizitată, dar și amănunte referitoare la viața, activitatea și opera pictorului Aurel Popp.

Prezentare de carte

Cea de a doua zi a manifestărilor - Acolada - a avut ca puncte de atracție prezentarea de cărți și recitaluri de poezie. Au fost prezentate câteva cărți care au văzut lumina tiparului la edituri din Satu Mare, Baia Mare și Cluj-Napoca. Au recitat din creațiile proprii sau ale altor poeți: Ioan F. Pop, Romeo Ioan Roșianu, Dana Criste, Ioan Andreica, Simona - Grazia Dima, Ion Cristofor, Radu Ulmeanu și Ioan Tipu Sălăjanu.

Ulterior s-au exprimat o serie de opinii cu referire la poezie, inclusiv cu întoarcerea în timp la începutul poeziei fără rimă. S-a remarcat faptul că mai toate creațiile populare au rimă. Existența rimei pare să dea textelor mai multă muzicalitate, fiind posibilă apoi transpunerea poemelor respective pe diverse linii melodice.

Ioan Anișăș

Filarmonica pregătește festivalul său după concertul din "Enescu"

Pentru prima oară un concert al Filarmonicii sătmărene a fost inclus în programul național al Festivalului "George Enescu", manifestare de nivel european care a intrat în ultima sa săptămână.

Concertul simfonic de joi seară a fost dirijat de Cristian Lupeș, aflat la prima colaborare cu orchestra sătmăreană după ce anul trecut a fost foarte bine primit la Satu Mare în turneul 100xEnescu.

Concertul pentru vioară de Paul Constantinescu a fost cântat limpede, frazat impecabil, cu profesionalismul cunoscut, de noul solist concertist al Filarmonicii "Dinu Lipatti", Vlad Răceu. Acesta a oferit și un bis sensibil, elegiac: Sarabanda din Partida a II-a de Bach.

În partea a doua dirijorul și orchestra au spus povestea lui Romeo și a Julietei prin muzica de balet a lui Serghei Prokofiev, expresivă mai ales în momentele tragice și cu pulsuni ritmice eclatante în momentele de acțiune intensă.

Filarmonica se pregătește acum de propriul festival, care va începe joia viitoare. Printre invitați îi amintim pe vocalista Analia Selis, pianistii Josu de Solaun și Alexei Nabiulin, violoniștii Ladislau Csendes și Diana Jipa, actorul Marius Bodochi. Toate concertele au loc în Sala Filarmonicii, de la ora 18.30.

Solistul Vlad Răceu, concertmaestrul Danil Răceu, dirijorul Cristian Lupeș și directorul interimar Claudiu Pitic

Programul Zilelor Muzicale Sătmărene 2019

Joi, 26 septembrie
Concertul de deschidere
TANGO SIMFONIC - Ediția a II-a
"Milonga de mis amores"
JÓZSEF HORVÁTH - dirijor
ANALIA SELIS - voce, Argentina
În program: aranjamente de Julian Căeiro

Joi, 3 octombrie
Concert simfonic

SHINYA OZAKI - dirijor
JOSU DE SOLAUN - pian
În program: B. Bartók - Cinci tablouri ungare BB 103, A. Hacıaturian - Concertul pentru pian în Re bemol major op. 38, A. Dvořák - Simfonia a IX-a în mi minor "Din lumea nouă"

Duminică, 6 octombrie
MUZICĂ ȘI POEZIE
Bartok - Enescu, Petofi - Eminescu
MARIUS BODOCHI - actor
LADISLAU CSENDES - vioară
DOLORES CHELARIU - pian

Prezintă: Sebastian Crăciun - realizator Radio România

Joi, 10 octombrie
Concert Simfonic
SHINYA OZAKI - dirijor
CHIE KOGA - pian
În program: Fr. Chopin - Concertul pentru pian nr. 1 în mi minor op. 11, R. Schumann - Simfonia a IV-a în re minor op. 120

Martți, 15 octombrie
DOĂMNELE MUZICII

ROMÂNEȘTI
Recital cameral dedicat creației muzicale feminine românești
DIANA JIPA - vioară
ȘTEFAN DONIGA - pian

Joi, 17 octombrie
Concert Simfonic
ADRIAN PETRESCU - dirijor
IZABELA VOROPCIUC - pian
În program: R. Schumann - Concertul pentru pian în La minor, Op. 54, R. Wagner - Lohengrin (preludiu din actul III), I. Stravinsky - Suita "Pasărea de foc"

Luni, 21 octombrie
Recital
TRANSYLVANIAN PIANO TRIO
Vlad Răceu - vioară, Octavian Lup - violoncel, Aurelia Vișovan - pian
În program: Lipatti - Fantezie pentru vioară, pian și violoncel, WoO.-B.10, Grieg - Andante con moto pentru trio cu pian, Rahmaninov - Trio Elegiac în re minor, op. 9

Joi, 24 octombrie,
Concert simfonic de închidere
MIHAIL AGAFIȚA - dirijor
ALEXEI NABIULIN - pian
În program: Beethoven - Concertul pentru pian nr.2 în Sib major op. 19, Ceaikovski - Simfonia a VI-a în si minor op. 74 "Patetica"

Vasile A.

IN MEMORIAM

Se împlinesc 500 de ani de la expediția lui Magellan în jurul Pământului

În 20 septembrie 1519, exploratorul portughez Fernando Magellan pleca într-o expediție inedită, la bordul navei Victoria, în prima călătorie în jurul Pământului. La 6 septembrie 1522 a finalizat-o, nava cu 18 persoane la bord ajungând într-un port din sudul Spaniei, du-

pă o expediție începută cu trei ani mai devreme. A fost un succes fără precedent, nava Victoria fiind prima corabie care a înconjurat Pământul.

Născut în 1480, exploratorul portughez Fernando Magellan credea că "insulele cu mirodenii" se aflau în jumătatea de glob care îi revenea Spaniei, fiind convins că putea ajunge, călătorind prin vest, la ele. Portughezul a fost susținut de Coroana Spaniolă, pentru că mirodeniile aveau o valoare echivalentă cu cea a aurului. Această motivație a dus la prima circumnavigație.

237 de oameni cu 5 nave

În 20 septembrie 1519, din Sanlúcar de Barrameda au plecat 237 de oameni, împărțiți în cinci nave: Trinidad, nava condusă de Magellan, San Antonio, Concepcion, Santiago și Victoria. Călătoria a continuat prin insulele Canare, coasta Braziliei și Patagonia - cunoscută azi ca Argentina.

Neîncrederea în Magellan și în evoluția călătoriei a dus, pe 1 aprilie 1520, la răzvrătirea echipajului, sub conducerea lui Juan de Cartagena, Luis de Mendoza și Gaspar de Quesada. Magellan și oamenii lui credincioși au reușit să supraviețuiască revoltei și să își continue călătoria către Insulele Moluce. Încercând să găsească o trecere spre vestul Americii, în Oceanul Pacific, Magellan a trimis în recunoaștere nava Santiago, care a naufragiat în luna mai a anului 1520.

Peste trei luni, Magellan a decis să continue călătoria cu cele patru nave rămase, găsind strămoșii care astăzi îi poartă numele. În timp ce traversau strămoșii Estevão Gomes, timonierul de pe San Antonio s-a răzvrătit, a traversat Oceanul Atlantic și și s-a întors la Sevilla, cu 55 de oameni la bord. Magellan a continuat călătoria prin Oceanul Pacific, denumire pe care chiar el a atribuit-o datorită apelor liniștite.

În 17 martie, echipajul a debarcat pe insula Homonhon.

În Insula Mactan, de lângă Cebu, regele a refuzat să se supună invadatorilor și a avut loc o bătălie în timpul căreia Magellan a fost rănit de o săgeată otrăvită, murind pe 27 aprilie 1521.

Nava Concepcion a fost arsă în fața Insulei Bohol, pe 2 mai 1521, pentru că membrii echipajului nu erau suficienți pentru a o conduce.

În noiembrie 1521, navele Trinidad și Victoria au ajuns în Insulele Moluce, au încărcat condimente și s-au văzut nevoite să găsească o cale pentru a se întoarce în Spania.

Nava Trinidad a fost, însă, capturată de portughezi, iar Victoria, cu 60 de oameni la bord, a părăsit Insula Tidore pe data de 21 decembrie.

Nava Victoria a traversat Oceanul Indian și Capul Bunei Speranțe, iar la 6 septembrie 1522 a acostat în Spania, cu optsprezece oameni la bord, marcând astfel prima circumnavigație.

Învățătorul Gheorghe Șimonca: ctitor de școală, bibliotecă și pasionat de pomicultură

În anul 1902 învățătorul Gheorghe Șimonca a participat la o expoziție de fructe la Budapesta unde a obținut locul III și 500 de coroane

Babța este o localitate din sudul județului nostru. Situată în ceea ce se numește de obicei „Sălajul istoric”. O localitate în care s-au născut câteva personalități, care au făcut cinste neamului românesc. O familie care se detașează prin personalitățile sale este Șimonca. Astăzi vom vorbi despre unul dintre dascălii sătmăreni care au făcut istorie în localitățile unde au activat, și ne referim la Gheorghe Șimonca. Într-adevăr, viața lui a fost legată de Asuaju de Sus, o localitate vestită azi mai ales pentru „Târgul de cepe”.

Atât Babța cât și Asuaju de Sus și de Jos fac parte din ceea ce îndeobște numim „Țara Codrului”. Putem spune, fără teama de a greși că Asuaju de Sus a ajuns în „partea cea bună”, adică aparține astăzi județului Maramureș, lucru lesne observabil în infrastructura care aduce prosperitate. Păcat că lucrurile nu merg la fel de bine și pe „cestăalt” versant al Țării Codrului.

În căminul de la Gherla

Gheorghe Șimonca a văzut lumina zilei la Babța în 12 aprilie 1860 în familia lui Iacob Șimonca (născut în 1820) și a Pelaghiei Marincaș. Era o familie cu șapte copii, el fiind întâiul născut. A rămas orfan de mic, școlar în clasele primare. A fost dus la Preparandie, pentru a fi pregătit de dascăl, fiind remarcat la școala sătească de către parohul greco-catolic din Babța, Ștefan Pop și de către preotul Teodor Indre, ginerele acestuia, pe atunci profesor la Seminarul Greco-Catolic din Gherla. Înduplecată, mama sa, Palaghia l-a însoțit pe băiat, „pedestru” spune documentul, adică pe jos!, până la Gherla.

A locuit în gazdă la protectorul său din Gherla, căruia îi oferea în schimb servicii gospodărești, prânzul îl căpăta la Seminar, gratuit. Din când în când, mama sa îi aducea de-ale gurii și veșminte. Și, ne spune publicistul interbelic care s-a oprit asupra personalității lui Gheorghe Șimonca: „În acest mod se pregăteau cei mai mulți din învățătorii de pe acele vremuri, pentru cariera grea de luminători ai satelor. Umilirea, ce le era impusă prin masa de pomană de la Seminar îi urmărea pe bieții dascăli toată viața. Ajuși pe sate de învățători confesionali, unde deși duceau cu sine dor de muncă și idealul pentru propășirea neamului, se izbeau de disprețul preoților de la sate, iar de altă parte se vedeau ironizați de către bogătașii satului, cari nu vedeau în învățătorul lor apostolul, cari a venit să le arate lumina culturii, ci vedeau numai mizeria și sărăcia lui. Vedeau omul cu haine rupte, flămând și sărac, care se leagă și el să învețe pe alții. În astfel de împrejurări puțini au fost acei învățători din trecut, cari prin silința și cultura lor și-au putut eluipa un loc demn în societate”.

Pentru hărnicia și silința de care a dat dovadă, a fost îndrăgit de toți profesorii de la Preparandia gherlană și a absolvit cu eminentă în anul 1877, într-o generație din care mai făceau parte învățătorii care au făcut istorie în părțile noastre, precum Teodor Medan și Teodor Ilea.

Schimbarul la fața a Asuajului de Sus

A fost numit învățător la Asuaju de

Născut în Babța, Gheorghe Șimonca (12 aprilie 1860 - 20 august 1919) a fost învățător în Asuaju de Sus. S-au împlinit 100 de ani de la trecerea în eternitate.

Sus, în urma îndătinatului concurs de cântat în fața obștii. Predecesorii săi din Asuaj fuseseră învinși de patima beției sau a păcatului „dolce farniente”, lucru care s-a reflectat și în mentalitatea poporenilor; și-a propus să procedeze aidoma unui grădinar priceput, plivindu-i „buruienile”.

A fost primul dascăl calificat ajuns în Asuaju de Sus. Când a ajuns în această localitate sătenii erau aproape în totalitate subjugăți baronului Bornemisza. Satul era într-o stare deplorabilă. Cu toate acestea în „Cronica școlii” el a immortalizat crezul său, îndemnul care l-a făcut să nu se mai despartă de acest sat: „Eu aici am să rămân pentru toată viața mea. Căci aici am și voi putea lucra mai mult...”

S-a căsătorit cu Emilia, fiica orfană a preotului Ioan Bran (1818-1869) din Asuaju de Jos; acest preot, născut la Tohat, presupunem că a fost frate cu preotul-profesor Petru Bran, întemeietorul învățământului liceal românesc în orașul Satu Mare. Prin această înrudire s-a demonstrat că familiile preoțești și-au revizuit atitudinea față de dascălii care erau merituși. A fost primit cu brațele deschise între frunțașii celor două sate care poartă numele Asuaj.

Și-a fixat încă o dată deviza: „aci am să muncesc pentru ridicarea acestui sat întreaga mea viață, aci voiesc să mor pe câmpul meu de luptă”.

Pomicultorul Țării Codrului

Și a muncit neobosit în via neamului

Gheorghe Șimonca a fost primul dascăl calificat ajuns în Asuaju de Sus. Când a ajuns în această localitate sătenii erau aproape în totalitate subjugăți baronului Bornemisza. Satul era într-o stare deplorabilă.

Gheorghe Șimonca locuitorii își aminteau cuvintele spuse de către marele patriot la finalul unui astfel de examen desfășurat la Asuaju de Sus: „până acum nici pământul n-a rodit, dar nici soarele nu a încălzit”.

A colaborat foarte bine cu parohul Alexiu Varna, ajutându-se reciproc, astfel reușindu-se și ridicarea unei foarte frumoase biserici, cu hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, între anii 1898-1900, cu contribuția bunilor credincioși din Asuaju de Sus.

În anul 1902 a participat la o expoziție de fructe organizată la Budapesta, obținând locul III și un premiu de 200 de coroane. Revista „Transilvania” i-a apreciat în mod deosebit activitatea. A reușit Gheorghe Șimonca să îmbine pomicultura cu cultura, astfel că în anul 1905, cu ocazia adunării generale a Reuniunii Învățătorilor Sălajeni a reușit constituirea unei biblioteci sătești.

Demnitatea națională

A ținut la mândria și demnitatea națională. Astfel, la o adunare a învățătorilor, a ieșit din sală când un coleg a inițiat trimiterea unei telegrame de felicitare către Aponyi, ministrul de culte al Ungariei, celebru pentru faimoasa lege școlară de maghiarizare. Atitudinea lui a fost urmată și de alți colegi; au îndurat o campanie de dejosire și defăimare în publicația zăluuană „Fügetlen Ujság”, lui retrăgându-i-se ajutorul bănesc de la statul ungar.

S-a pensionat în anul 1910. Fiul său, Eugen, afirma: „dacă numai tot al zecelea învățător, de la sate, ar călca în urma învățătorului Gh. Șimonca, țara și neamul Românesc ar fi fericit și Spiru Haret ar reinvia prin ei”.

A pus bazele asociației „Însoțirea de credit”. În 1908 a înființat Banca Populară, iar în 1912 a pus bazele unui „Consum Comunal” prin care locuitorii din Asuaj puteau să-și valorifice produsele, reușind să-și procure „cele de lipsă, eftin și în mod creștinesc”. Plaga creată de exploatarea satului românesc a fost astfel îndepărtată din Asuaj.

A trecut la veșnicie subit, la 20 august 1919, în urma unei apoplexii. Aidoma lui George Pop de Băsești, unul dintre sprijinitorii săi, a reușit să-și vadă împlinit visul, Marea Unire a românilor. A fost înmormântat în cimitirul bisericii din Asuaju de Sus. Soția sa a decedat în 28 septembrie 1929, în vârstă de 63 de ani. Aveau copii: Elena, Eugen, care avea să-și continue munca de dascăl la Asuaju de Sus și Emil. Fiul Eugen ajunsese prin anul 1940 subinspector la învățământ în Cluj.

Acum, la 100 de ani de la trecerea la cele veșnice, credem că pilduitoarea viață a dascălului născut la Babța trebuia reasusă în memoria contemporanilor.

dr. Viorel Câmpean,

Biblioteca Județeană Satu Mare

Bibliografie:

Ioan Ardeleanu-Senior, Oameni din Sălaj. Momente din luptele naționale ale românilor sălajeni, Zalău, 1938, p. 159-160. Valeriu Oșian, Gheorghe Șimonca, „Școala noastră”, Zalău, an IX, nr. 3, martie 1932, pp. 89-93. Claudiu Porumbăcean, Bujor Dulgău, Oameni din Sătmăreț, Satu Mare, 2000, pp. 211-212. Marin Pop, Daniel-Victor Săbăceag, Documente privind zona Codru și Subcodru din Sălajul istoric, Cluj-Napoca, 2017, pp. 239-240. Schematismus Venerabilis Cleri Dioecesis Szamosujváriensis graeci ritus catholice pro anno a Christo nato 1877, Gherla, 1877, p. 201.

“A merge până la capăt în iubire înseamnă să mergi către o mare diferențiere, să-ți asumi riscul de a descoperi bogățiile, insuficiențele și uneori mediocritățile celuilalt”.

- Jacques Salome

FILA DE PSIHLOGIE

Partenerii de cuplu pot avea rutine diferite de somn

Mulți parteneri de cuplu nu au aceeași rutină de somn și merg la culcare la ore diferite. Unii sunt bufnițe de noapte, iar alții sunt mai energici dimineața, iar preferințele sunt cele care determină cel mai mult modelele de dormit ale partenerilor de cuplu, cunoscute și sub denumirea de modele de somn diadic. Cât de sincronizat este timpul de culcare al cuplurilor poate avea un impact semnificativ asupra relației lor, dar, contrar presupunerilor comune, aceste efecte pot fi atât negative, cât și pozitive și sunt adesea un amestec din ambele.

Să luăm exemplul unui cuplu, Andrei și Mihaela, care sunt împreună de 20 de ani, părinți a doi copii deja adulți. Problema cu care s-au confruntat de-a lungul anilor a fost legată de rutina lor de somn. Mihaela întotdeauna “s-a prăbușit de oboseală” pe la 21.30 și s-a dus la culcare, lăsându-l pe Andrei singur în sufragerie. “Sunt în sfârșit pregătit să-mi încep seara și ea doarme deja”, se plânge Andrei. “Sunt pur și simplu epuizată. Îl rog pe Andrei să-și schimbe programul de somn, dar el refuză”, adaugă Mihaela. “Parcă evită să stea în pat cu mine, exact așa mă simt!”, obiectează Andrei.

În ceea ce privește sincronizarea timpului de somn, unii oameni adoră pur și simplu să adoarmă în timp ce se îmbrățișează, deoarece consideră că este reconfortant fizic. Pentru ceilalți, împărțirea timpului de somn repre-

zintă confirmarea faptului că relația lor este un spațiu sigur.

Nedormitul împreună poate fi un simptom al unor tensiuni în relație

La popul opus, a fi singuri în pat îi face să se simtă neliniștiți, deoarece asociază absența partenerului lor ca semn de conflict sau de evitare, reflectând probleme și tensiuni ale relației. Iar atunci când un partener care, de obicei, merge la culcare cam la aceeași

ora și alege să nu o facă, în lipsa unui argument solid sau cu puține explicații, poate fi semnalul unei probleme psihologice mai profunde.

Studiile au legat aceste tipuri de sentimente anxioase cu „atașamentul” unei persoane – modul în care experiența cu îngrijitorii din copilăria timpurie are impact asupra așteptărilor noastre cu privire la capacitatea partenerilor noștri adulți de a fi în mod constant blânzi și atenți la nevoile noastre. Atașamentul nesigur ne poate determina să ne simțim anxioși chiar și atunci când partenerul nostru este pre-

zent și să solicităm mai multă asigurare de la el decât ne oferă în mod obișnuit.

Pentru alte cupluri, dormitul separat este doar un obicei fără alte implicații

Nu pentru toate cuplurile orele de semn separate au legătură cu problemele partenerilor de atașament. Obiceiurile noastre de somn sunt adesea doar atât – obiceiuri pe care le dezvoltăm din diferite motive. În cele mai multe cazuri, orele de somn separate sunt pur și sim-

plu rezultatul încercării de a ne gestiona somnul, cum ar fi atunci când un membru al unui cuplu sforăie, are piciorul neliniștit sau face frecvente vizite nocturne la baie, sau pur și simplu se confruntă cu o formă de insomnie. Și având în vedere cât de important este somnul pentru sănătate, sănătatea mintală și funcționarea cognitivă generală, transformarea somnului într-o prioritate este o considerație importantă.

Să ai un alt ritm de somn față de partener poate avea și alte avantaje. Unii oameni își prețuiesc timpul cu propria persoană și cel mai bine își ating acest obiectiv atunci când partenerul lor doarme. În alte circumstanțe, cuplurile cu copii mai mici pot alterna îngrijirea copilului pentru a împărți mai egal responsabilitățile parentale.

Acestea fiind spuse, atunci când un cuplu are programe de somn diferite trebuie să ia în considerare modul în care acest fapt are impact asupra relației lor și să discute modalități de a aborda orice probleme care ar putea rezulta din decalajul orelor de somn.

Diferențele între orele de culcare pot fi gestionate, dar este nevoie de comunicare pentru a stabili așteptările reciproce și rezolvarea problemelor care apar atunci când cuplurile nu sunt în măsură să se relaxeze și să se relaxeze împreună înainte de a se culca. Setează un timp pentru a vorbi și a lucra împreună pentru a rămâne în aceeași poveste.

Sursa:

<https://www.psychologytoday.com/in-tl/blog/the-squeaky-wheel/201909/should-couples-go-to-bed-the-same-time>

Cum gesticulezi atunci când vorbești?

Atunci când o persoană începe să vorbească, îi este greu să se exprime fără ajutorul mâinilor, și mai ales al brațelor, deși se întâmplă, foarte rar, și acest lucru. Măinile călătoresc în permanență de la vorbitor către celălalt și execută un balet complicat, ca dansul unei albine care se întoarce la stup. Un observator atent poate remarca mai multe fenomene recurente.

Măinile rămân la aceeași înălțime.

Greutatea cuvintelor este echivalentă cu masa specifică a ideilor. Omul spune ce gândește. Închipuți-vă că mâinile sunt extensii ale emisferelor cerebrale inversate!

Mâna stângă este poziționată de obicei mai sus decât cea dreaptă.

Emisfera cerebrală stângă preia ștafeta. Cu alte cuvinte, interlocutorul funcționează în modul emoțional. Inima îi ține loc de rațiune.

Mâna dreaptă este poziționată de obicei mai sus decât stânga.

Interlocutorul funcționează în modul rațional sau cognitiv. Nu apelați la sentimentele lui, ci la logică! E simplu de înțeles, trebuie doar să fiți atenți.

Acestea nu sunt singurele situații în care sunt implicate mâinile. Înainte de a continua, trebuie să ne amintim că mâna dreaptă este, evident, ofensivă, în timp ce stânga este defensivă. Mai puțin evident e faptul că dreapta este considerată mâna muncitoare, îndemnată, însă puțin creativă. Acțiunile sale depind mai ales de emisfera stângă a creierului și sunt implicate în rezolvarea unor sarcini logice. Dimpotrivă, mâna stângă, mai puțin abilă, dacă nu chiar de-a dreptul neîndemnată, dispune de un mare potențial creativ, care rămâne însă nefolosit în majoritatea acțiunilor umane, sau este exploatat doar de către muzicieni. Lateralitatea a impus o lege dură. Dreapta acționează, stânga suportă.

Un individ altruist se exprimă deseri ținând mâinile în supinație, cu palmele orientate în sus. Este postura mâinilor ținute pentru ofrandă și ilustrează o deschidere a spiritului.

Egoistul adoptă mai degrabă postura mâinilor centripete. Măinile se întorc sistematic către corpul interlocutorului. “Eu!” spuse el, uimit, lovindu-se cu mâna în piept. Acest model gestual trădează și un individ care este victima propriilor îndatoriri, și nu un actor al acțiunilor pe care le întreprinde. Ceea

ce lasă de înțeles că el va refuza să-și asume responsabilitatea pentru eșecurile suferite, dar că va accepta cu plăcere să tragă foloase de pe urma succeselor altora.

Atunci când degetele sunt întinse, rămânând însă lipite, mâinile dezvăluie un individ psihorigid, plin de prejudecăți. Dacă mâinile sunt deschise, și degetele neîmpreunate, atunci aveți de-a face cu un seducător. Degetele se exprimă cât se poate de liber, în ritmul spuselor locutorului. Pentru a desface degetele, se impune o dublă conștientizare a tuturor momentelor și, uneori, o muncă asiduă de reprogramare gestuală. Totul începe cu un

exercițiu de gimnastică digitală: arpeggiile. Acestea sunt mișcări ale degetelor pe care le putem observa la dansatorii de flamenco și constau în strângerea degetelor, unul după altul, de la degetul mic către arătător, accelerând progresiv mișcarea.

Fiecare mână este observată separat. Cea a cărei mișcare este mai armonioasă arată care este modul de seducție. Dacă este stânga, modul de seducție este afectiv; la dreapta, seducția provine din puterea de influență. Modul de comunicare este unul manipulator. Exercițiul arpeggiilor este un mijloc fără egal de a “dezlega” degetele unui individ controlat și rigid, precum și un dispozitiv natural antis-tres.

Posesivul își strânge mereu degetele. Măinile lui n-au nimic de dat, dar vor să ia totul. Atenție! Nu trebuie confundate mâinile strânse cu pumnii strânși.

Măinile compulsive ale obsesivului sunt o permanentă risipă de energie. Ele stau de la început una peste alta, dar se îndepărtează într-o mișcare de deschidere la intervale regulate, revenind apoi sistematic la punctul din care au plecat. Gestul este unul de punctare a discursului verbal. Măinile încearcă să se exprime, fiind însă chemate la or-

dine de fiecare dată când părăsesc locul de pornire. Acest referențiu poate dezvălui o tulburare obsesiv-compulsivă (TOC). Situația în care se află interlocutorul îl stânjenește, nu se simte stăpân pe eveniment. Măinile compulsive sunt un fel de uși batante care se deschid și se închid continuu ca să lase cuvintele să treacă.

Toți nehotărâții își polarizează discursul mâinilor. Acestea sar de la dreapta la stânga sau de la stânga la dreapta cu o constanță exasperantă. Sar zice că nu se decid de care parte să fie. Într-adevăr, mâinile polarizate dezvăluie un temperament alternativ, incapabil să ia o hotărâre clară și evidentă. Temperamentul alternativ este o versiune revizuită a caracterului nehotărât. Măinile sunt într-un permanent du-te-vino, dar nu se părăsesc niciodată una pe alta. Anumiți politicieni își exprimă convingerile făcând abuz de mâinile polarizate. Ele dau astfel de înțeles că este mai important să aștepte ca să vadă ce se mai întâmplă decât să ia taurul de coarne. Este adevărat însă că aleșii noștri sunt departe de a fi niște toreadori.

Sursa: Dicționar ilustrat al gesturilor, 2013

Pagină realizată de Ioana Zaharia

Drake i-a dat mesaj Biancăi Andreescu, chiar după meciul cu Serena Williams

După ce Bianca Andreescu a câștigat finala U.S. Open, ea a fost invitată în emisiunea „The Tonight Show” a lui Jimmy Fallon, unde a făcut mai multe declarații, unele extrem de interesante. În vârstă de 19 ani, tenismena a reușit luna trecută să o învingă pe Serena Williams, chiar în finala Rogers Cup, dar și în finala de la U.S. Open.

Bianca Andreescu, jucătoarea canadiană de origine română, a apărut în emisiunea „The Tonight Show” a lui Jimmy Fallon. În cadrul emisiunii, ea a spus că a avut parte de sprijinul lui Justin Trudeau, prim-ministru al Canadei, dar și al cântăreței Shania Twain. De asemenea, ea a punctat faptul că a primit un mesaj de la o persoană la care nu se aștepta, și anume cântărețul Drake.

În timpul unei conferințe de presă pe care a ținut-o în Toronto, ea a declarat că Drake i-a transmis un mesaj prin care a felicitat-o pentru câștigarea meciului. „Felicitări, suntem cu toții mândri de tine. Ți-am apreciat fiecare postare, am crezut că ai observat deja asta”, i-a transmis Drake. Ea a spus și că nu avea nicio idee cum să răspundă la acest mesaj pe care l-a primit de la Drake.

Însă, în mod surprinzător, Drake a mai fost văzut în preajma Serenei Williams, în anul 2015. Ba mai mult, el a fost cel care a încercat să o consoleze după terminarea unui meci.

Bianca Andreescu, în vârstă de 19 ani, a reușit să o învingă pe Serena Williams, în vârstă de 38 ani, în finala de la U.S. Open, cu 6-3, 7-5. Chiar dacă Serena a pierdut meciul, ea a declarat că are o părere foarte bună despre Bianca, cu toate că nu a fost unul dintre cele mai bune meciuri ale ei: „O iubesc pe Bianca, cred că este o fată extraordinară, însă cred că a fost cel mai prost meci pe care l-am jucat tot turneul. Și este foarte dificil faptul că știu că aș fi putut fi mai bună.”

Cu toate astea, Serena crede că putea da mult mai mult și că nu și-a folosit potențialul la intensitate maximă: „Nu sunt fericită, dar trebuie să iau fiecare moment în parte. Sincer, nu am jucat azi la adevăratul meu potențial. Puteam să joc mai bine și acesta este singurul lucru pe care îl pot spune acum.”

Fiul cel mare al lui Brad Pitt, Maddox, vorbește despre relația pe care o are cu tatăl lui

Angelina Jolie și Brad Pitt au motive pentru care să fie mândri de fiul lor, Maddox, deoarece el va studia la Yonsei University. Însă, Maddox a dezvăluit și care este relația pe care o are cu tatăl lui, Brad Pitt.

Maddox, fiul cel mare al lui Brad Pitt și Angelina Jolie, în vârstă de 18 ani, a dat câteva declarații despre cum se înțelege cu tatăl lui, dar și când se vor putea vedea, dat fiind că el va începe să studieze biochimia în cadrul Yonsei University. „Nu știu ce se întâmplă și ce o să se întâmple”, a spus el într-un video obținut de către cei de la InTouch. „O să se întâmple ce o să se întâmple.”

După ce a făcut aceste declarații, el a început să vorbească despre viața lui de student pe care o va avea. El a spus că va sta la cămin, că nu vorbește încă limba coreeană și că nu este fan al culturii coreene. Brad Pitt și fiul lui cel mare, Maddox, nu au o relație extrem de bună, mai ales după ce Angelina Jolie și Brad Pitt au decis să se despartă în septembrie 2016. Ba mai mult, chiar înainte de a semna actele de divorț, cei doi au avut o ceartă în timp ce se aflau la bordul avionului privat. Potrivit E! News, cei doi au avut parte doar de un schimb de replici, ca între părinte și copil. La acea vreme, o sursă a declarat pentru E! faptul că altercația pe care au avut-o este destul de frecventă între părinți și adolescenți. Din fericire, nu s-a pus vorba de violență, ci doar de o discuție mai aprinsă între ei. „A fost o discuție normală în familie”, a declarat o sursă pentru E!.

După acest incident, Maddox a re-

fuzat să își mai vadă tatăl. Ei s-au revăzut după acest incident abia în luna octombrie, în prezența unui terapeut. Relația lor a avut parte de suișuri și coborâșuri, iar Maddox s-a apropiat tot mai mult de mama lui, de Angelina Jolie.

Într-un interviu acordat celor de la Hello!, Angelina Jolie a spus că este tot mai mândră de copiii ei. „Copiii mei sunt puternici, dar și deschiși. Încerc să le dau exemple, să fiu bună, îngăduitoare, așa cum era și mama mea, dar și iubitoare și înțelegătoare. Dar când vine vorba să se ajungă la o ceartă, o rezolvăm. Trebuie să pregătim noua generație deoarece se întâmplă atât de multe lucruri în lumea asta de care ei nu sunt conștienți”, a declarat Angelina Jolie.

Andreea Bălan s-a căsătorit cu George Burcea

Cântăreața, dansatoarea, activista și vedeta TV Andreea Bălan s-a căsătorit duminică cu partenerul său de mai bine de patru ani, George Burcea. Cei doi au două fiice, iar ceremonia religioasă a inclus și botezul uneia dintre fiicele lor.

Sâmbătă, cu o zi înainte de nuntă, Andreea Bălan a postat pe conturile oficiale de pe rețelele de socializare un mesaj emoționant pentru soțul său: „Suntem de 4 ani împreună și am creat o familie minunată!”

George mi-a fost alături atât în momentele bune, cât și în cele mai puțin bune.

Avem doi copii sănătoși și minunați iar nunta noastră este o încununare a celor întâmplare.

Sunt foarte fericită că am îmbrăcat rochia de mireasă și astăzi, nu doar mâine, pentru surpriza pe care v-o pregătesc luni dimineața pe canalul meu de YouTube.

O surpriză care spune povestea noastră dar și a voastră și e dedicată special pentru voi toți cei care ați fost alături de mine atâția ani și m-ați încurajat în cele mai grele momente.

Totodată, azi vedeți prima rochie de mireasă care este brodată cu povestea noastră. Îți mulțumesc pentru tot sprijinul și iubirea oferită. Te iubesc!” Andreea Bălan și George Burcea sunt

împreună de patru ani și au doi copii – Ella Maria și Clara.

Clara s-a născut anul acesta, o experiență care s-a dovedit dificilă pentru Andreea Bălan, care a suferit complicații serioase în urma nașterii, ce i-au pus în pericol viața.

Cântăreața a fost extrem de deschisă în legătură cu experiențele sale pe parcursul nașterii și a intervențiilor ulterioare, și a împărtășit cu fanii ei nesiguranțele și îngrijorările prin care a trecut, prin intermediul rețelelor de socializare.

După o perioadă dificilă, artista s-a căsătorit, într-un an care s-a dovedit o încununare a multor eforturi, dar în același timp presărat cu dificultăți. Recent, Andreea Bălan s-a reunit cu fosta ei colegă de trupă, Andreea Antonescu, și au relansat proiectul Andre, care le-a făcut celebre în adolescență, când au devenit un adevărat fenomen în România.

În același timp, Andreea Bălan își continuă și proiectul muzical solo, susținând deseori concerte în multe dintre orașele țării.

